

til denne Forhøjelse, kom vi her i Landet langt højere op med Ølskatten, end man er i noget andet Land. Deri har det ærede Medlem vistnok Ret, vi komme vistnok noget højere op. Men det maa heller ikke glemmes, hvad, saa vidt jeg erindrer, og saa stærkt er fremhævet af den højtærede Finansminister, at vi her kun beskattede det Øl, der har en vis Vægtprocent Alkohol, nemlig $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent eller derover, medens man i andre Lande beskatter alt Øl. Man kunde gaa den Vej her som i andre Lande at tage alt Øl med, men jeg vil dog finde, at det for ikke at bryde Traditionen i den Henseende er heldigst at gaa den Vej, her er foreslaaet.

Overfor Forslaget om Cigaretbeskatningen — dette, som jeg synes, ikke saa overordentlig store Spørgsmaal — har man gjort akkurat de samme Indvendinger gældende som overfor Ølbeskatningen. Man har sagt, at nu vil man ogsaa her ødelægge en stærkt blomstrende, i stærk Vækst værende hjemlig Industri, og det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) kom endog saa langt ud, at han sagde, at nu vilde Finansministeren ikke tage Hensyn til den Industri, som var skabt i Læ af den nye Toldlov. Der laa heri to Ting. For det første en Bebrejdelse mod Finansministeren for, at denne Industri var skabt, og for det andet en Bebrejdelse for, at Finansministeren nu, da den en Gang er skabt, ikke vil værne om sit eget Barn. Naar et Land faar en ny Toldlov, vil det næsten altid gaa saaledes, at nogle Industrigrene derved generes. Men det skulde jo ikke være udelukket, at andre Grene bleve hjulpede frem, saafremt de havde et naturligt Krav paa at komme frem, og det skulde heller ikke være udelukket, at den nye Toldlov skabte Betingelser for, at en helt ny Industri kunde vokse op. Der forekommer mig derfor ikke at være Grund til at bebrejde Finansministeren, at vi have faaet en Toldlov, som har skabt Betingelser for herhjemme at lave Cigaretter. Men noget andet er, om den Industri, som derved er vokset op, kan have faaet en for rigelig Grad af Beskyttelse. Jeg tror, at jeg allerede ved Finanslovbehandlingen i Fjor gjorde opmærksom paa, at det var muligt, at vor hjemlige Cigaretindustri blev noget for stærkt begunstiget, saa for saa vidt kan jeg egentlig være enig med det ærede Medlem. Men naar jeg kommer til det Middel, hvormed det ærede Medlem vil have dette Forhold rettet, synes jeg, at det staar i Modstrid med Klagen over Finansministerens Hensynsløshed.

Det ærede Medlem vil nemlig have det rettet paa den Maade, at vi skulle have en Beskatning udelukkende af den hjemlige, den nationale Cigaretfabrikation. Jeg indrømmer, at man derved retter Forholdet overfor den udenlandske, derved sætter man jo Beskyttelsen noget ned. Men for det første er det ganske sikkert, at det finansielle Resultat ikke bliver det samme, og dernæst kan denne Foranstaltning jo ikke tjene som Middel til at støtte den nationale Industri (Afbyrdelse af Rode). Det ærede Medlem kan læse sin Tale igennem, og jeg tror da, han vil komme til det Resultat, at han der har sagt to Ting, der ikke staa i det allerbedste Forhold til hinanden.

Maa jeg blot endnu om Spiritusskatten sige, at der maaske kunde være Anledning til at give en Moderation i Favør af de smaa Brænderier paa samme Maade, som man letter de smaa Bryggerier Overgangen ved Ølskatten. Men det hører jo til de Ting, der kunne overvejes i Udvalget.

Jeg vil gerne have Lov til at sige et Par Ord om Forholdet mellem direkte og indirekte Skat. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) i, at man med Hensyn til det store Beskatningsspørgsmaal ikke blot maa have sin Opmærksomhed henvendt paa Statsskatterne, men at man ogsaa maa tage de kommunale Skatter med i Betragtning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), rent forbigaaende for øvrigt, forleden var inde paa det samme og ogsaa gav sin Tilsutning til, at naar man skulde maale Forholdet mellem den indirekte og direkte Beskatning, maatte man tage den kommunale Beskatning med. Forholdet er da her det, at ude i Provinserne og ganske særlig i Provincesbyerne er den direkte Beskatning, Skatten paa Formue og Lejlighed, den aldeles overvejende Indtægt for Kommunen. Jeg ved ganske vist, at der her i København gør sig et andet Forhold gældende; her tager man jo meget store Indtægter gennem indirekte Beskatning, gennem Afgift paa Vand, Gas og Elektricitet, men det er et Forhold, man ikke har noget Sidestykke til ude i Provinserne. Det er et Forhold, jeg ikke forstaar, man vedblivende kan opretholde, men det maa jo Københavnerne om, det er i alt Fald et ganske særligt Forhold. Vi maa regne med Forholdene, som de almindeligvis ere paa Landet og navnlig i Købstæderne, og naar man der skal lægge den kommunale Beskatning til Statsskatterne, vil man